

RECENZE

Jsou introvertní, žijí s hendikepem, ostatní je mají za podivíny, strašpytle nebo chudáky. Jde o děti, které se – každé po svém – vyrovnávají se svými „divnostmi“. Do jejich života plného útrap plynoucích z neporozumění se snaží ve své knize *Klub divných dětí* nahlédnout spisovatelka Petra Soukupová.

Autorka se už potřetí obrací k dětským čtenářům, tentokrát s příběhem čtyř dětí, které to v životě nemají zrovna jednoduché. Ve škole nezapadají do kolektivu, mnohdy se potýkají s šikanou, rodiče jim dostatečně nenaslouchají. V *Klubu divných dětí* dostávají prostor k vyjádření svého pohledu na věc.

Jako první se představuje Mila, která je vždycky trochu mimo. Ráda zůstává ve svých myšlenkách, dokáže vypnout okolní svět a přesunout se do toho svého. Petr se bojí tmy a nadpřirozených bytostí, které se v ní ukrývají, proto nikdy nemůže usnout. Vypadá jako prvňák, i když je už ve čtvrté třídě. Katka je knihomolka a má problém s váhou. Situaci jí neusnadňuje ani matka, která ji to různými způsoby dává neustále najevo. A nakonec je tady Franta. Od narození má potíže s nohama a musí používat berle. Vadí mu, že se na něj ostatní dívají jako na chudáka, a tak je provokuje a vyvolává rvačky.

Příběh má jednoduchou dějovou linii. Mila, Petr, Katka a Franta nemají žádné kamarády. Postupně se náhodně potkávají, až jednoho dne přijde Petr s nápadem, že uteče z domova. Ostatním se nápad zalíbí, a tak se společně vydávají na cestu. Nic předem neponechají náhodě, dokonce si pořídí i převleky, aby je během putování nikdo nepoznal. Brzy ale zjistí, že jejich představy byly od reality dost vzdálené a nic není tak, jak si vysnily. Třebaže celé dobrodružství nakonec nedopadá příliš slavně, teď už děti ví, že nejsou samy. A to jim pro tuto chvíli stačí.

Důležitým aspektem utvářejícím atmosféru knihy je umná práce s jazykem. Soukupové se daří imitovat dětský způsob vyjadřování, aniž by působil nepřirozeně. Používá k tomu obraty odpovídající dětské mentalitě a dětskému vidění světa. Celý příběh je vyprávěn v *ich*-formě, vždy z pohledu některého z dětí. Střídání vyprávěčů umožňuje vracet se v ději nazpátek a nahlížet na jednotlivé události dalšíma očima. Subjektivní pocit jednoho se tím dostává do střetu s pohledy ostatních. Díky tomu se všechny jejich zmíněné divnosti relativizují a najednou už tolik nepálí. Každý totiž vidí ono divné v něčem jiném. A když je divné všechno, není nakonec všechno normální?

O slovo „divný“ čtenář v textu doslova zakopává. Někdo se cítí být divný nebo se divně chová, jiný je „ještě divnější“. Splňuje totiž některou z následujících podmínek – nezapadá do svého okolí vzhledem, vystupováním nebo myšlením, má jiné cíle než ostatní nebo si pokládá až mnoho otázek, na které by druhé ani nenapadlo hledat odpovědi. Soukupová vnímá a prostřednictvím svých postav sdílí nepochopení, se kterým se dítě může potýkat, když se něčím vymyká z takzvaného normálu, když je odlišné od většiny. Ukazuje těžkosti, které z onoho nepochopení plynou, ať už ze strany rodičů, učitelů nebo spolužáků. |

Příběh čtyř dětí, které se vyrovnávají se svým vlastním já a snaží se zařadit do společnosti, bude blízký čtenářům bez rozdílu věku. Soukupová napsala čtivou knihu, která pod jednoduchým příběhem ukrývá příběhy mnohem složitější. A přináší naději. Ukazuje totiž, že neexistuje problém, jehož břímě by nesl pouze jednotlivec sám. Vždy se najde někdo další, kdo pro něj i na základě vlastních zkušeností bude mít pochopení. Nebo dotyčnému ukáže, že problém existuje pouze v jeho hlavě.

Přečtěte si recenzi a pak správně seřaďte následující „nadpisy“ do odpovídajícího pořadí – osnovy:

Postavy knihy	Perex	Čtenářské publikum	Nástin děje
Jazyk a vypravěči	Co je normální?	Titul a žánr – úvodní představení	

1. _____

2. _____

3. _____

4. _____

5. _____

6. _____

7. _____

Jak byste vysvětlili pojem „perex“?

Která z následujících definic patří k recenzi?

Podává souhrnnou zprávu o určitém díle či činnosti z oblasti Kultury nebo vědy (o knize, výstavě, hře, divadelním představení apod.). Obsah by měl být přesný, výstižný, objektivní.

Jednak informuje o určitém díle (knize, divadelním představení, hře apod.), o jeho autorovi a dalších podrobnostech a souvislostech, jednak podává hodnocení tohoto díla, doporučuje ho, nebo nedoporučuje.

K jakému útvaru patří druhá definice? _____

V textu recenze klikněte na místa, která obsahují hodnocení a subjektivní pohled.

Čím by se dala recenze doplnit, aby čtenáře více zaujala?

Vymyslete pro tuto recenzi originální titulek. Vyhněte se názvu knihy a jménu autorky.